

Č e s k ý t e l e k o m u n i k a č n í ú ř a d

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Číslo jednací
ČTÚ-32 848/2018-606/X.vyř.

Praha
12. února 2019

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), a podle § 127 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, **vydává v řízení ve věci navrhovatele** pana Libora Kinera, IČO 115 27 056, se sídlem V Zimném dole 51, 735 11 Orlová, právně zastoupeného Mgr. Ing. Vlastimilem Burdákem, advokátem, IČO 720 15 373, se sídlem 28. října 150, 702 00 Ostrava, proti odpůrci, obchodní společnosti Mach3net s.r.o., IČO 273 44 860, se sídlem Křenova 438/7, 162 00 Praha, právně zastoupené JUDr. Petrem Hostašem, advokátem, IČO 662 42 801, se sídlem Na Struže 1740/7, 110 00 Praha ve věci sporu o zaplacení ceny za poskytnuté služby elektronických komunikacích v celkové výši 163.940,09 Kč s příslušenstvím toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 141 odst. 7 správního řádu ve spojení s § 127 zákona o elektronických komunikacích se návrh navrhovatele na úhradu částky **v celkové výši 163.940,09 Kč** s ročním zákonným úrokem z prodlení z neuhrazených daňových dokladů:
 - č. 20090227 ze dne 13.2.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu 420 610 108, zúčtovací období leden 2009, částka celkem k úhradě 19.915,- Kč vč. DPH se splatností 27.2.2009, roční úrok z prodlení 9,25% od 28.2.2009 do 30.6.2009 a 8,50% od 1.7.2009 do 31.12.2009,
 - č. 20090434 ze dne 17.2.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu 246 007 500, zúčtovací období leden 2009, částka celkem k úhradě 60,- Kč vč. DPH se splatností 3.3.2009, roční úrok z prodlení 9,25% od 4.3.2009 do 30.6.2009 a 8,50% od 1.7.2009 do 31.12.2009,
 - č. 2009296 ze dne 17.2.2009, úhrada za přidělení čísel, částka celkem k úhradě 1856,- Kč vč. DPH se splatností dne 3.3.2009, roční úrok z prodlení 9,25% od 4.3.2009 do 30.6.2009 a 8,50% od 1.7.2009 do 31.12.2009,
 - č. 20090471 ze dne 8.3.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu 246 007 500, zúčtovací období únor 2009, částka celkem k úhradě 70,- Kč vč. DPH se splatností 22.3.2009, roční úrok z prodlení 9,25% od 23.3.2009 do 30.6.2009 a 8,50% od 1.7.2009 do 31.12.2009,

- č. 20090488 ze dne 14.3.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu 420 610 108, zúčtovací období únor 2009, částka celkem k úhradě 34 261,38 Kč vč. DPH se splatností 28.3.2009, roční úrok z prodlení 9,25% od 29.3.2009 do 30.6.2009 a 8,50% od 1.7.2009 do 31.12.2009,
- č. 20090484 ze dne 11.3.2009, úhrada za přidělení čísel, částka celkem k úhradě 2320,50 Kč vč. DPH se splatností 25.3.2009, roční úrok z prodlení 9,25% od 26.3.2009 do 30.6.2009 a 8,50% od 1.7.2009 do 31.12.2009,
- č. 20090696 ze dne 6.4.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu 246 007 500, zúčtovací období březen 2009, částka celkem k úhradě 153,- Kč vč. DPH se splatností 20.4.2009, roční úrok z prodlení 9,25% od 21.4.2009 do 30.6.2009 a 8,50% od 1.7.2009 do 31.12.2009,
- č. 20090700 ze dne 7.4.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 420 610 108, zúčtovací období březen 2009, částka celkem k úhradě 38 506,19 Kč vč. DPH se splatností 21.4.2009, roční úrok z prodlení 9,25% od 22.4.2009 do 30.6.2009 a 8,50% od 1.7.2009 do 31.12.2009,
- č. 20090928 ze dne 11.5.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu 246 007 500, zúčtovací období duben 2009, částka celkem k úhradě 60,- Kč vč. DPH se splatností 25.5.2009, roční úrok z prodlení 9,25% od 28.2.2009 do 30.6.2009 a 8,50% od 1.7.2009 do 31.12.2009,
- č. 20090932 ze dne 14.5.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 420 610 108, zúčtovací období duben 2009, částka celkem k úhradě 16.194,- Kč vč. DPH se splatností 28.5.2009, roční úrok z prodlení 9,25% od 29.5.2009 do 30.6.2009 a 8,50% od 1.7.2009 do 31.12.2009,
- č. 20091154 ze dne 7.6.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 246 007 500, zúčtovací období květen 2009, částka celkem k úhradě 92,- Kč vč. DPH se splatností 21.6.2009, roční úrok z prodlení 9,25% od 22.6.2009 do 30.6.2009 a 8,50% od 1.7.2009 do 31.12.2009,
- č. 20091157 ze dne 12.6.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 420 610 108, zúčtovací období květen 2009, částka celkem k úhradě 100,- Kč vč. DPH se splatností 26.6.2009, roční úrok z prodlení 9,25% od 27.6.2009 do 30.6.2009 a 8,50% od 1.7.2009 do 31.12.2009,
- č. 20091418 ze dne 12.7.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 246 007 500, zúčtovací období červen 2009, částka celkem k úhradě 75,- Kč vč. DPH se splatností 26.7.2009, roční úrok z prodlení 8,50% od 27.7.2009 do 31.12.2009,
- č. 20091423 ze dne 15.7.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 420 610 108, zúčtovací období červen 2009, částka celkem k úhradě 9.963,- Kč vč. DPH se splatností 29.7.2009, roční úrok z prodlení 8,50% od 30.7.2009 do 31.12.2009,
- č. 20091679 ze dne 5.8.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 246 007 500, zúčtovací období červenec 2009, částka celkem k úhradě 268,- Kč vč. DPH se splatností 19.8.2009, roční úrok z prodlení 8,50% od 20.8.2009 do 31.12.2009,
- č. 20091694 ze dne 15.8.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 420 610 108, zúčtovací období červenec 2009, částka celkem k úhradě 10.082,- Kč vč. DPH se splatností 29.8.2009, roční úrok z prodlení 8,50% od 30.8.2009 do 31.12.2009,
- č. 20091981 ze dne 2.9.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 246 007 500, zúčtovací období srpen 2009, částka celkem k úhradě 75,- Kč vč. DPH se splatností 16.9.2009, roční úrok z prodlení 8,50% od 17.9.2009 do 31.12.2009,
- č. 20092004 ze dne 14.9.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 420 610 108, zúčtovací období srpen 2009, částka celkem k úhradě 9.963,- Kč vč. DPH se splatností 28.9.2009, roční úrok z prodlení 8,50% od 29.9.2009 do 31.12.2009,

- č. 20092308 ze dne 15.10.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 420 610 108, zúčtovací období září 2009, částka celkem k úhradě 9.963,- vč. DPH se splatností 29.10.2009, roční úrok z prodlení 8,50% od 30.10.2009 do 31.12.2009,
- č. 20092643 ze dne 13.11.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 420 610 108, zúčtovací období říjen 2009, částka celkem k úhradě 9.963,- Kč vč. DPH se splatností 27.11.2009, roční úrok z prodlení 8,50% od 28.11.2009 do 31.12.2009,

a dále úroky z prodlení (p.a.) z částky 163 940,09 Kč ve výši 8,00% od 1.1.2010 do 30.6.2010, 7,75% od 1.7.2010 do 31.12.2010, 7,75% od 1.1.2011 do 1.7.2011, 7,75% od 1.7.2011 do 31.12.2011, 7,75% od 1.1.2012 do 30.6.2012, 7,50% od 1.7.2012 do 31.12.2012, 7,05% od 1.1.2013 do 31.12.2017, 7,50% od 1.1.2018 do 30.6.2018, 8,00% od 1.7.2018 do 1.12.2018 a od 1.1.2019 do zaplacení ve výši, která odpovídá v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení v procentech součtu čísla 7 a repo sazby (limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace) vyhlášené ve Věstníku České národní banky ve výši platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí, **zamítá**.

- II. Podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích je navrhovatel povinen uhradit odpůrci náhradu nákladů správního řízení ve výši 7 865,- Kč vč. DPH, a to k rukám právního zástupce odpůrce, do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Dne 10.2.2013 bylo na návrh navrhovatele zahájeno správní řízení dle § 129 zákona o elektronických komunikacích ve věci sporu o povinnosti k peněžitému plnění za poskytnutou službu elektronických komunikací mezi navrhovatelem a odpůrcem za neuhrazené služby elektronických komunikací u daňových dokladů uvedených ve výroku rozhodnutí.

K návrhu navrhovatel připojil na podporu tvrzeného nároku Smlouvu o vzájemné spolupráci mezi navrhovatelem a odpůrcem ze dne 17.7.2008, Všeobecné podmínky pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, daňové doklady č. 20090227, 20090296, 20090434, 20090471, 20090484, 20090488, 20090696, 20090700, 20090928, 20090932, 20091154, 20091157, 20091418, 20091423, 20091679, 20091694, 20091981, 20092004, 20092308 a 20092643, výzvu k úhradě dluhu ze dne 6.4.2012 včetně podacího lístku, soupis telefonních čísel, plnou moc.

Správní poplatek na základě platebního výměru č.j. ČTÚ-16 740/2013-631/I.vyř.-DoL ze dne 31.7.2013 byl ve výši 7 430,- Kč navrhovatelem uhrazen dne 6.8.2013.

Dne 27.7.2017 byla část návrhu, a to ve výši 21.793,91 Kč s příslušenstvím, usnesením č.j. ČTÚ-16 740/2013-631/IV.vyř.-DoL odložena. Jednalo se o nárok na peněžité plnění, u kterého není dána kompetence Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „Úřad“) s ohledem na skutečnost, že uvedené služby, za které byly částky účtovány, nejsou službami elektronických komunikací ve smyslu zákona o elektronických komunikacích. Usnesení nabylo právní moci dne 22.8.2017.

Po provedeném dokazování a shromáždění všech podkladů pro rozhodnutí ve věci vydal dne 8.1.2018 Český telekomunikační úřad, odbor pro oblast Praha rozhodnutí č.j. ČTÚ – 16 740/2013-631/VII.vyř.-DoL., kterým návrhu navrhovatele nevyhověl. Dne 30.1.2018 byl podán navrhovatelem v zákonné lhůtě rozklad proti uvedenému rozhodnutí. V příloze k rozkladu pak byly dodatečně doloženy dvě závazné objednávky služeb telefonní sítě Abiotel ze dne 15.8.2008 a ze dne 17.7.2008, dále byl přiložen předávací protokol ze dne 17.7.2008.

O rozkladu rozhodl předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhodnutím č.j. ČTÚ-5 697/2018-603 ze dne 18.5.2018 dle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu,

shora uvedené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání, a to z následujících důvodů. Z podaného návrhu je patrné, že navrhovatel i odpůrce jsou osoby vykonávající komunikační činnost a projednávaná věc splňuje (přínejmenším co do osobní podmínky) znaky sporu mezi osobami vykonávajícími komunikační činnost dle ustanovení § 7 zákona o elektronických komunikacích. V těchto případech je pak dána dle ustanovení § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích příslušnost předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu. V odůvodnění rozhodnutí o rozkladu dále odvolací orgán konstatoval, že je nejprve nezbytné zabývat se otázkou věcné příslušnosti Úřadu. Teprve poté, co bude najisto postavena otázka věcné příslušnosti, je možné ve věci rozhodnout. Řízení ve věci dále povede předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to s ohledem na stanovenou funkční příslušnost, kdy řízení o sporu má být vedeno dle ustanovení § 127 zákona o elektronických komunikacích.

Dne 16.8.2018 zaslal předseda Rady navrhovateli výzvu k doložení důkazů na podporu tvrzeného nároku a zároveň ho informoval o změně funkční příslušnosti a pokračování v řízení. Navrhovatel na výzvu ve stanovené lhůtě nereagoval. S ohledem na skutečnost, že je v daném případě vedeno sporné řízení, kdy je to zejména navrhovatel, který je povinen prokázat či důkazy řádně doložit tvrzený nárok ve smyslu ustanovení § 141 odst. 4 správního řádu, vyzval předseda Rady dne 10.9.2018 navrhovatele k doložení či označení důkazů na podporu tvrzeného nároku opakovaně. Zároveň navrhovateli zaslal vyjádření odpůrce ze dne 29.8.2017, které nebylo navrhovateli dříve zasláno, k případnému vyjádření. Součástí výzvy bylo i řádné poučení navrhovatele o dalším postupu správního orgánu v případě, že důkazy nebudou navrhovatelem označeny či doloženy. Ani na tuto opakovanou výzvu navrhovatel ve stanovené lhůtě, ani po jejím uplynutí, nereagoval.

Správní orgán následně dne 27.9.2018 vyzval odpůrce k navrzení či doložení relevantních důkazů a zároveň jej vyzval o pokračování v řízení a změně funkční příslušnosti. Odpůrce zaslal své vyjádření dne 2.10.2018, kde konstatoval, že požadovaný nárok navrhovatele neuznává, tento není řádně podložen, resp. není vůbec patrné, zda a v jakém rozsahu konkrétní služby navrhovatel odpůrci skutečně poskytoval. S ohledem na skutečnost, že došlo v roce 2013 ke změně vlastníka odpůrce, tento nemá k provádění uvedené smlouvy žádné podklady. Taktéž upozornil, že je to navrhovatel, kdo musí prokázat, že odpůrci nějaké služby poskytoval, což nelze dovodit pouhým předložením faktur. Odpůrce je dále přesvědčen, že i kdyby poskytování služeb bylo doloženo, nejedná se o služby elektronických komunikací a není tedy dána pravomoc Úřadu spor rozhodovat. Správní orgán vyzval odpůrce opakovaně dne 11.10.2018, aby zejména označil či zaslal důkazy vyvracející či potvrzující věcnou příslušnost Úřadu ve věci vedeného sporného řízení. Odpůrce ve svém vyjádření ze dne 16.10.2018 odkázal na svá předchozí vyjádření, opakovaně poukázal na změnu v osobě vlastníka odpůrce v roce 2013 a s tím spojenou personální obměnu společnosti. S tvrzenými službami, které měl navrhovatel poskytovat, není odpůrce obeznámen, není si ani vědom případné dlužné částky za poskytované služby. Pokud jde o přiložené objednávky služeb, které navrhovatel připojil k rozkladu, odpůrce zpochybňuje jejich pravost a pravost podpisů, což podle judikatury Nejvyššího soudu znamená, že jejich pravost musí prokázat navrhovatel.

Správní orgán, s ohledem na délku vedeného řízení a i s ohledem na skutečnost, že jak navrhovatel tak i odpůrce byli správním orgánem opakovaně vyzváni k předložení či označení relevantních důkazů a řádně poučení o dalším postupu správního orgánu ve věci, přistoupil dne 15.10.2018 k vydání usnesení o koncentraci řízení č.j. ČTÚ- 32 848/2018-606/V.vyř. dle ustanovení § 36 odst. 1 správního řádu. Usnesení bylo odpůrci doručeno dne 16.10.2018, navrhovateli dne 26.10.2018. Navrhovatel podal dne 31.10.2018 proti usnesení rozklad. Navrhovatel konstatoval, že vydané usnesení mu stanovilo nepřiměřeně krátkou lhůtu a byla mu tak fakticky odňata možnost vyjádřit se k podáním odpůrce. Rozklad byl podán řádně

a včas k tomu oprávněnou osobou. Rozklad byl zaslán dne 8.11.2018 na vědomí odpůrci, který svého práva vyjádřit se k podanému rozkladu nevyužil.

Rozhodnutí o rozkladu proti usnesení bylo vydáno dne 20.12.2018 pod č.j. ČTÚ-64 457/2018-603 a nabylo právní moci dne 21.12.2018. Napadené usnesení bylo rozhodnutím o rozkladu potvrzeno a rozklad byl zamítnut. Nadřízený správní orgán neshledal pochybení při vydání usnesení o koncentraci řízení podle § 36 odst. 1 správního řádu, naopak shledal, že vydání usnesení bylo zcela důvodné. Konstatoval, že koncentrace řízení neznamena nemožnost se v řízení dále vyjadřovat a sdělovat svá stanoviska, jak argumentoval navrhovatel v podaném rozkladu. Navrhovatelova procesní práva uvedeným usnesením nijak dotčena nebyla.

Dne 17.10.2018 správní orgán zaslal k seznámení navrhovateli vyjádření odpůrce ze dne 2.10.2018 a 16.10.2018 s tím, že se může k těmto podkladům vyjádřit do 5 dnů ode dne doručení vyznění, které bylo navrhovateli doručeno dne 27.10.2018.

Dne 14.12.2018 obdržel správní orgán vyjádření navrhovatele ze dne 11.12.2018, ve kterém reaguje na vyjádření odpůrce. Navrhovatel rekapituloval, že návrh byl podán zcela důvodně, kdy eviduje pohledávku za odpůrcem, která vznikla z titulu nezaplacené ceny za poskytnuté služby elektronických komunikací. Změna vlastníka odpůrce je zcela irelevantní. Dále odkazuje na dříve doložené důkazy vč. smlouvy ze dne 17.7.2008. Odpůrce navrhovateli zpočátku za poskytnuté služby platil, dlužné částky eviduje navrhovatel od ledna 2009 a dále. Změna v osobě vlastníka odpůrce pak nemůže jít k tíži navrhovatele. Zpochybnění pravosti podpisů na přiložených objednávkách odpůrcem považuje za ryze účelové a nevěrohodné. Z doložených důkazů je přesvědčen, že je patrné, že smlouva uzavřena byla, navrhovatel služby odpůrci poskytoval, zpočátku za ně platil, teprve od ledna 2009 a dále již služby nehradil.

Správní orgán dne 11.1.2019 informoval navrhovatele i odpůrce, že dne 30.1.2019 bude provedeno dokazování mimo ústní jednání a že mají možnost využít svého práva seznámit se s podklady pro rozhodnutí a k těmto se vyjádřit. Odpůrci bylo na vědomí zasláno vyjádření navrhovatele ze dne 14.12.2018.

V rámci vedeného správního řízení byly předloženy tyto důkazy:

- Smlouva o vzájemné spolupráci ze dne 17.7.2008 uzavřená mezi Liborem Kinerem, fyzická osoba – podnikatel podnikající pod označením svého jména a příjmení s dodatkem ABIO, IČO: 11527056, místem podnikání Havířov, Heleny Malířové 1152/2, 736 01 a Mach3net s.r.o., IČO 27344860, se sídlem Žatec, Svatováclavská 1931, 438 01,
- Všeobecné podmínky poskytování služeb elektronických komunikací prostřednictvím sítí ABIOTEL účinné od 1.12.2008,
- Všeobecné podmínky poskytování služeb společností Libor Kiner provozující síť ABIOTEL účinné od 1.12.2006,
- Daňový doklad č. 20090227 ze dne 13.2.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu 420 610 108 (vyúčtování za užívání telefonních čísel), zúčtovací období leden 2009, částka celkem k úhradě 29.915,- Kč vč. DPH se splatností 27.2.2009,
- Daňový doklad č. 20090434 ze dne 17.2.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu 246 007 500 (vyúčtování za užívání telefonních čísel), zúčtovací období leden 2009, částka celkem k úhradě 60,- Kč vč. DPH se splatností 3.3.2009,
- Daňový doklad č. 2009296 ze dne 17.2.2009, úhrada za přidělení čísel, částka celkem k úhradě 1856,- Kč vč. DPH se splatností dne 3.3.2009,

- Daňový doklad č. 20090471 ze dne 8.3.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu 246 007 500 (úhrada za užívání telefonních čísel), zúčtovací období únor 2009, částka celkem k úhradě 70,- Kč vč. DPH se splatností 22.3.2009,
- Daňový doklad č. 20090488 ze dne 14.3.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu 420 610 108 (vyúčtování za užívání telefonních čísel), zúčtovací období únor 2009, částka celkem k úhradě 35 831,- Kč vč. DPH se splatností 28.3.2009,
- Daňový doklad č. 20090484 ze dne 11.3.2009, úhrada za přidělení čísel, částka celkem k úhradě 11.831,- Kč vč. DPH se splatností 25.3.2009,
- Daňový doklad č. 20090696 ze dne 6.4.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu 246 007 500 (vyúčtování za užívání telefonních čísel), zúčtovací období březen 2009, částka celkem k úhradě 153,- Kč vč. DPH se splatností 20.4.2009,
- Daňový doklad č. 20090700 ze dne 7.4.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 420 610 108 (vyúčtování za užívání telefonních čísel), zúčtovací období březen 2009, částka celkem k úhradě 49.220,- Kč vč. DPH se splatností 21.4.2009,
- Daňový doklad č. 20090928 ze dne 11.5.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu 246 007 500 (vyúčtování za užívání telefonních čísel), zúčtovací období duben 2009, částka celkem k úhradě 60,- Kč vč. DPH se splatností 25.5.2009,
- Daňový doklad č. 20090932 ze dne 14.5.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 420 610 108 (vyúčtování za užívání telefonních čísel), zúčtovací období duben 2009, částka celkem k úhradě 24.194,- Kč vč. DPH se splatností 28.5.2009,
- Daňový doklad č. 20091154 ze dne 7.6.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 246 007 500 (vyúčtování za užívání telefonních čísel), zúčtovací období květen 2009, částka celkem k úhradě 92,- Kč vč. DPH se splatností 21.6.2009,
- Daňový doklad č. 20091157 ze dne 12.6.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 420 610 108 (vyúčtování za užívání telefonních čísel), zúčtovací období květen 2009, částka celkem k úhradě 10.980,- Kč vč. DPH se splatností 26.6.2009,
- Daňový doklad č. 20091418 ze dne 12.7.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 246 007 500 (vyúčtování za užívání telefonních čísel), zúčtovací období červen 2009, částka celkem k úhradě 75,- Kč vč. DPH se splatností 26.7.2009,
- Daňový doklad č. 20091423 ze dne 15.7.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 420 610 108 (vyúčtování za užívání telefonních čísel), zúčtovací období červen 2009, částka celkem k úhradě 9.963,- Kč vč. DPH se splatností 29.7.2009,
- Daňový doklad č. 20091679 ze dne 5.8.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 246 007 500 (vyúčtování za užívání telefonních čísel), zúčtovací období červenec 2009, částka celkem k úhradě 268,- Kč vč. DPH se splatností 19.8.2009,
- Daňový doklad č. 20091694 ze dne 15.8.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 420 610 108 (vyúčtování za užívání telefonních čísel), zúčtovací období červenec 2009, částka celkem k úhradě 10.082,- Kč vč. DPH se splatností 29.8.2009,
- Daňový doklad č. 20091981 ze dne 2.9.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 246 007 500 (vyúčtování za užívání telefonních čísel), zúčtovací období srpen 2009, částka celkem k úhradě 75,- Kč vč. DPH se splatností 16.9.2009,
- Daňový doklad č. 20092004 ze dne 14.9.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 420 610 108 (vyúčtování za užívání telefonních čísel), zúčtovací období srpen 2009, částka celkem k úhradě 9.963,- Kč vč. DPH se splatností 28.9.2009,
- Daňový doklad č. 20092308 ze dne 15.10.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 420 610 108 (vyúčtování za užívání telefonních čísel), zúčtovací období září 2009, částka celkem k úhradě 9.963,- Kč vč. DPH se splatností 29.10.2009,
- Daňový doklad č. 20092643 ze dne 13.11.2009, vyúčtování za služby pro smlouvu č. 420 610 108 (vyúčtování za užívání telefonních čísel), zúčtovací období říjen 2009, částka celkem k úhradě 9.963,- Kč vč. DPH se splatností 27.11.2009,

- Výzva k úhradě dlužné částky ve výši 185.734,- Kč společnosti Mach3net s.r.o. ze dne 6.4.2012 vč. kopie podacího lístku,
- Vyjádření odpůrce k návrhu ze dne 29.8.2017,
- Vyjádření odpůrce k návrhu ze dne 2.10.2018,
- Vyjádření odpůrce k návrhu ze dne 16.10.2018,
- Rozklad navrhovatele ze dne 30.1.2018 proti rozhodnutí
- Závazná objednávka služeb telefonní sítě ABIOTEL ze dne 15.8.2008,
- Závazná objednávka služeb telefonní sítě ABIOTEL ze dne 17.7.2008.
- Předávací protokol služeb telefonní sítě ABIOTEL ze dne 17.7.2008,
- Vyjádření navrhovatele ze dne 11.12.2018,

Odpůrce se seznámil s podklady pro rozhodnutí dne 30.1.2018 a zaslal písemné vyjádření dne 4.2.2019. Ve svém vyjádření shrnul dříve uplatněné argumenty. Dle názoru odpůrce navrhovatel tvrzený nárok neprokázal a nedoložil potřebné důkazy. Není dostatečně určena věcná příslušnost správního orgánu pro rozhodnutí ve věci. Navrhovatel dále nedoložil, že by tvrzené služby odpůrci skutečně poskytoval. Předložené faktury jsou pouhou výzvou k úhradě, nedokládají však, že služby byly odpůrci skutečně poskytovány. Navrhovatel doložil pouze rámcovou smlouvu, která předpokládá dodání služeb na základě dílčích objednávek, ty však byly doloženy pouze pro 6 telefonních čísel. Odpůrce navíc zpochybňuje pravost těchto objednávek a podpisů na nich uvedených. Odpůrce dále požaduje úhradu nákladů za právní zastoupení v rámci vedeného řízení, a to v celkové výši 9 438,- Kč.

Navrhovatel svého práva seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim, do doby vydání tohoto rozhodnutí, nevyužil.

Na základě shromážděných podkladů a po posouzení všech relevantních skutečností a důkazů správní orgán dospěl k následujícímu závěru.

Nejprve se správní orgán zabýval otázkou věcné příslušnosti ve věci rozhodnutí o návrhu na zaplacení dlužné částky, a to i s ohledem na odůvodnění rozhodnutí o rozkladu č.j. ČTÚ-5 697/2018-603 ze dne 18.5.2018. Ze shromážděných podkladů a předložených důkazů má správní orgán za prokázané, že smlouva o vzájemné spolupráci ze dne 17.7.2008 byla uzavřena mezi smluvními stranami v rámci jejich podnikatelské činnosti, kdy obě smluvní strany byly v době podpisu smlouvy a následně v době plnění dle uvedené smlouvy podnikateli v oblasti elektronických komunikací, resp. obě smluvní strany byly oprávněny vykonávat komunikační činnost. Tato skutečnost je správnímu orgánu známa z jeho činnosti, tedy vedení evidence podnikatelů podle ustanovení § 14 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích. Je tedy splněna první podmínka pro určení působnosti k rozhodnutí sporu správním orgánem, a to osobní předpoklad účastníků řízení. Předmětem smlouvy dle čl. I odst. 1 byl závazek smluvních stran *ke spolupráci s cílem dodávat odběrateli (odpůrci) za sjednanou cenu produkty dodavatele (navrhovatele) týkající se poskytování komunikační činnosti veřejné pevné sítě, elektronických komunikací, veřejně dostupné telefonní služby, veřejně dostupné hlasové služby, veřejně dostupné služby přístupu k síti Internet a veřejně dostupné služby přenosu dat.* Pokud jde o samotný obsah smlouvy, správní orgán vycházel zejména z ustanovení čl. I. odst. 2, které uvádí, že *odběratel se zavazuje vykonávat svoji činnost pod svým jménem a na svůj účet, pokud není smlouvou stanoveno jinak.* Z tohoto ustanovení lze dovodit, že služby (*elektronických komunikací*) definované v čl. I. odst. 1 měl odběratel dále poskytovat uživatelům pod svým jménem a na svoji odpovědnost.

V čl. III smlouvy je pak upraveno exkluzivní postavení odběratele, pokud jde o nabídku uvedených služeb elektronických komunikací, a to v Severočeském a Středočeském kraji, tzn.

dodavatel se zavázal, že nebude v těchto regionech služby, jež jsou předmětem této smlouvy, dodávat jiným subjektům.

V čl. IV. odst. 5 je definována výjimka k čl. I odst. 2 smlouvy, kdy odběratel mohl sjednat v zastoupení dodavatele smluvní vztah s klientem, a to za podmínky, že není možné sjednat smluvní vztah přímo mezi klientem a dodavatelem. Pro tyto účely měla být odběrateli vystavena plná moc. V případě sjednání tohoto smluvního vztahu v zastoupení dodavatele je dále stanoveno, že dodavatel se zavazuje odběrateli uhradit sjednané plnění ve výši stanovených provizí se splatností k 25.dni následujícího měsíce po vyúčtování služeb dodavatelem.

Součástí smlouvy je i „Příloha č. 1 – Provize“, kde jsou uvedeny výše provizí pro odběratele.

Navrhovatel se domáhal úhrady za poskytnuté služby, dle předložených faktur se jednalo o vyúčtování za užívání konkrétních telefonních čísel, resp. účtování tarifů, které byly na uvedených číslech nastaveny, případně dalších služeb nad rámec nastaveného tarifu. Dle správního orgánu je nezbytné v daném případě vycházet z toho, že pokud byly služby elektronických komunikací fakturovány přímo odběrateli, jednalo se o plnění smlouvy ve smyslu čl. I, tzn. jednalo se o služby elektronických komunikací, které odběratel následně poskytoval zákazníkům svým jménem a na vlastní odpovědnost. Na podporu tohoto závěru je třeba konstatovat, že případná plná moc, uvedená v čl. IV., nebyla doložena ani navrhovatelem, ani odpůrcem. V neposlední řadě lze pak na základě výše uvedených článků smlouvy, předložených objednávek, přílohy č. 1- provize a faktur dospět k závěru, že pokud by byl sjednán smluvní vztah mezi klientem a dodavatelem v zastoupení odběratele, poskytované služby elektronických komunikací by na základě dané smlouvy byly účtovány a fakturovány dodavatelem přímo klientovi, odběratel by v daném případě dle textu smlouvy obdržel toliko sjednanou provizi. Tato skutečnost však z doložených faktur nevyplývá – právě naopak, po vyhodnocení textu smlouvy, přílohy č. 1- provize, faktur a objednávek dospěl správní orgán k závěru, že v řešeném sporu se jedná o služby elektronických komunikací, které odběratel objednával u dodavatele a za něž měl sjednanou cenu hradit. Je tedy zřejmé, že je naplněna i věcná podmínka zakládající pravomoc správního orgánu k rozhodnutí sporu. Službou elektronických komunikací se podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích rozumí „služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize...“. Povinnost uhradit cenu za poskytnutou službu elektronických komunikací je pak povinností plynoucí ze zákona o elektronických komunikacích.

S ohledem na výše uvedené správní orgán dospěl k závěru, že je dána jeho působnost vést řízení o návrhu ve smyslu § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Podpůrně též vycházel z usnesení zvláštního senátu Konf 29/2017-11 ze dne 21 února 2018, který deklaroval: *„Zvláštní senát již v usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12 (na které správně odkázal i navrhovatel), vysvětlil, že k tomu, aby mohl navrhovatel rozhodovat účastnické spory, musí být podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích naplněn osobní a věcný předpoklad. Zvláštní senát souhlasí s navrhovatelem i potud, že obdobně lze postupovat i v případě sporů podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích“*. Je splněna osobní podmínka, kdy navrhovatel i odpůrce byli v rozhodné době pro plnění smlouvy oba evidováni v evidenci podnikatelů v elektronických komunikacích, resp. byli podnikateli oprávněnými vykonávat komunikační činnost dle zákona o elektronických komunikacích. Smlouva byla tedy uzavřena mezi dvěma podnikatelskými subjekty oprávněnými podnikat v komunikačních činnostech a týkala se jejich podnikatelské činnosti v této oblasti. Předmětem smlouvy pak byla jejich spolupráce, resp. dodávka týkající

se poskytování komunikační činnosti veřejné pevné sítě, elektronických komunikací, veřejně dostupné hlasové služby, veřejně dostupné služby přístupu k síti Internet a veřejně dostupné služby přenosu dat. Skutečnost, že smlouva byla nazvána „Smlouvou o vzájemné spolupráci“ není rozhodující, jelikož rozhodujícím pro posouzení věci je obsah smlouvy, a tedy skutečně realizovaná činnost, resp. tvrzené smluvní plnění. V oblasti poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací jsou povinnosti poskytovateli i uživateli uloženy zákonem o elektronických komunikacích, je tedy splněna i poslední podmínka pro věcnou působnost správního orgánu řešit spor dle ustanovení § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Správní orgán pro úplnost konstatuje, že v daném případě z přiložené smlouvy nevyplývá, že by se jednalo toliko o přeprodej služeb, a tedy období případu, který rozhodoval zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., pod č.j. Konf 15/2016-29 ze dne 19.4.2017, jak odkázal ve svém vyjádření ze dne 29.8.2017 odpůrce. „Z obsahu spisu zvláštní senát zjistil, že žalobkyně se v článku I. odstavci 1. Smlouvy zavázala žalovanému zprostředkovat poskytování služeb elektronických komunikací v mobilních sítích společnosti Telefónica O2 Czech Republic, a. s., které si zaměstnanec (žalovaný) objedná. Podle odstavce 2. pak zaměstnanec tímto zplnomocňuje zprostředkovatele ke všem úkonům souvisejícím s touto Smlouvou a se Smlouvou o poskytování služeb elektronických komunikací, kterou uzavírá zprostředkovatel (žalobkyně) se společností Telefónica O2 Czech Republic, a. s. svým jménem na účet zaměstnance“. V řešeném případě však z doložené smlouvy nevyplývá, že by byl odpůrce pouhým zprostředkovatelem, resp. pouze přeprodával služby navrhovatele. V textu smlouvy je explicitně uvedeno, že odběratel (odpůrce) se zavazuje vykonávat svoji činnost pod svým jménem a na svůj účet, pokud není touto smlouvou stanoveno jinak. Smlouva výjimku upravuje, nicméně předložené faktury za poskytnuté služby pod tuto výjimku podřadit nelze, ani jiné listinné důkazy doložené v průběhu vedeného řízení (odůvodnění viz výše). V neposlední řadě měl odpůrce od 1.7.2008 oprávnění pro poskytování služby přístupu k internetu a od 1.9.2008 pro veřejně dostupnou telefonní službu mobilní. S ohledem na výše uvedené je tedy nepochybné, že v řešeném sporu je splněna jak osobní, tak i věcná podmínka, která zakládá působnost Úřadu k rozhodnutí ve věci.

Správní orgán následně hodnotil oprávněnost vzneseného nároku na úhradu dlužné částky za poskytnuté služby elektronických komunikací. Ve sporném správním řízení je v první řadě zájmem navrhovatele, aby svůj tvrzený nárok doložil relevantními důkazy či označil důkazy na podporu tvrzeného nároku. Důkazní břemeno stíhá ve sporném správním řízení toho, kdo v řízení něco tvrdí, tvrzené skutečnosti musí dokázat s pravděpodobností hraničící s jistotou nevzbuzující žádné pochybnosti, pokud se tak nestane, návrh musí být zamítnut.

K návrhu na úhradu dlužné částky předložil navrhovatel smlouvu ze dne 17.7.2008, Příloha č. 1 – Provize, všeobecné podmínky poskytování služeb elektronických komunikací s účinností od 1.12.2016 a všeobecné obchodní podmínky poskytování služeb elektronických komunikací s účinností od 1.12.2008. V neposlední řadě byly doloženy daňové doklady – faktury, za poskytnuté služby elektronických komunikací, které nebyly dle tvrzení navrhovatele uhrazeny. Navrhovatel v rámci podaného rozkladu ze dne 30.1.2018 proti rozhodnutí Úřadu č.j. ČTÚ-16 740/2013-631/VII.vyř.-DoL. přiložil dvě písemné závazné objednávky služeb telefonní sítě ABIOTEL, kde je v kolonce „název firmy“ uveden Mach3net s.r.o. (patrně jako objednatel služeb). Závazná objednávka ze dne 15.8.2008, ID smlouvy 420610108, zahrnuje následující služby: tel. č. 601015407, tarif internet, telefon Axess-Tel, závazek 24x 389,- Kč. Ve stejném rozsahu jsou uvedené služby vč. tel. přístroje objednány u tel. čísla 601015406, 601015411, 601015410, 601015409. Na druhé straně objednávky mimo předtiskovaný formulář i údajů o objednateli je soupis objednávky 8 ks mobilních telefonů vč. objednávky tarifů OPTIMAL a závazku na 24 měsíců. Nejsou však uvedena konkrétní telefonní čísla, jichž se objednávka týká. Na objednávce je uveden dodatek „k tarifu STEP o 500,- Kč dražší“ a (nečitelný) podpis. Tarif STEP však v objednávce nikde uveden není. Druhá doložená závazná objednávka ze dne 17.7.2008, bez uvedeného ID smlouvy, zahrnuje tel. číslo

601010871, tarif Internet, telefon Axess Tel, závazek 24x399,- Kč. Doložen je i jeden předávací protokol, tel. číslo 601010871, tarif Internet, typ přístroje Axess Tel, dot. cena 999,- Kč, minimální účet 399,- Kč x závazek 24 měsíců, cena s DPH 1.189,- Kč, podpis (nečitelný).

Telefonní čísla 601010871, 601015407, 601015406, 601015411, 601015410 a 601015409 jsou na doložených fakturách uvedena, resp. jednou z položek na fakturách je i vyúčtování za tato telefonní čísla, a to tarif „Internet Mach“, cena 299,- Kč bez DPH. Správní orgán ovšem disponuje pouze dokumentem „Příloha č. 1- Provize“, kde uvedený tarif „Internet“ není. Jiný ceník služeb relevantní pro dobu podpisu objednávky doložen nebyl. S ohledem na řešené období nemohl správní orgán jiným způsobem zjistit, zda údaje – částky – na fakturách odpovídají ceně poskytované služby, jelikož jiný ceník, než je výše uveden, přiložen k návrhu nebyl. Nelze ho v současné době ani zjistit na internetových stránkách <http://www.abiotel.cz>, na které smlouva ve svém čl. II. odst. 1 odkazuje. Na uvedených stránkách jsou k dispozici ceníky za služby s poslední aktualizací, resp. s platností od 5.5.2014. S ohledem na uplatněnou pohledávku jsou ceny zde uvedených služeb irelevantní, jelikož jsou doloženy faktury za služby poskytované v období od ledna 2009 do října 2009.

S ohledem na tuto skutečnost je správní orgán nucen konstatovat, že navrhovatel nedoložil žádný relevantní důkaz o tom, že služby byly skutečně odpůrci na uvedených telefonních číslech poskytnuty a že účtovaná částka odpovídá dohodě smluvních stran. Nelze si rovněž nepovšimnout, že u doložených objednávek se cena za „Internet Mach“ v průběhu jednoho měsíce snížila z 399,- Kč na 389,- Kč, na fakturách je následně uvedený tarif účtován ve výši 299,- Kč. Údaje na doložených listinách se liší a nelze učinit závěr, zda vůbec a případně v jaké výši by měly být služby odpůrci účtovány. Vyjma dvou doložených písemných objednávek, které navrhovatel připojil až ke svému rozkladu, nebyl doložen žádný důkaz o tom, že služby na další telefonní čísla, která jsou předmětem vyúčtování na doložených fakturách, byly odpůrcem skutečně objednány. Přiložená smlouva sice explicitně neuvádí ve svém čl. II. odst. 2, že by objednávky musely být činěny písemně, nicméně v daném řízení bylo na navrhovateli, aby objednávky, resp. poskytování konkrétních služeb odpůrci řádně doložil. Závazek služeb poskytovaný na uvedených telefonních číslech byl dle doložených objednávek učiněn na 24 měsíců. Doložené faktury, které jsou předmětem návrhu, jsou za období od ledna 2009 do října 2009, přičemž dle objednávky by u pěti čísel měly být služby poskytovány od srpna 2008 do srpna 2010, v případě objednávky z července 2008 by pak služby na jednom telefonním čísle měly být poskytovány do července 2010. Navrhovatel na podporu svých tvrzení nedoložil žádné důkazy, které by mohly vést k závěru, že odpůrci byly v tvrzeném rozsahu služby poskytnuty. Navrhovateli nic nebránilo v tom, aby příkladmo doložil předchozí uhrazené faktury odpůrcem u výše uvedených objednaných služeb, resp. výpis z účtu, ze kterého by bylo patrné, že předchozí faktury odpůrce řádně hradil. Pro úplnost správní orgán podotýká, že doložené Všeobecné podmínky poskytování služeb elektronických komunikací prostřednictvím sítí ABIOTEL nejsou relevantním důkazem pro vedené řízení, jelikož předložená smlouva na tyto podmínky v žádné své části neodkazuje. Odpůrce jakékoliv dlužné částky, resp. poskytování deklarovaných služeb odmítá. S ohledem na tuto skutečnost správní orgán dospěl k závěru, že z předložených listin nelze jednoznačně vyvodit závěr, že služby byly odpůrci poskytovány a tento za ně neuhradil sjednanou částku. Nelze ani dospět k závěru, že navrhovatel služby odpůrci neposkytoval. Dostupné listiny a k tomu zasláná tvrzení účastníků řízení jsou protichůdná, neumožňují dospět k jednoznačnému a důkazem řádně podloženému závěru o oprávněnosti či neoprávněnosti vzneseného nároku. S ohledem na tuto skutečnost je správní orgán nucen konstatovat, že navrhovatel neunesl v rámci vedeného řízení důkazní břemeno k řádnému prokázání tvrzené pohledávky.

Správní orgán dále posuzoval daňový doklad č. 20090484 ze dne 11.3.2009, úhrada za přidělení čísel, částka celkem k úhradě 11.831,- Kč vč. DPH se splatností 25.3.2009 a dospěl k závěru, že ani u této tvrzené pohledávky není řádně doloženo, zda uvedené služby odpůrce objednal a zda byly ze strany navrhovatele řádně dodány a účtovány na základě smluvních podmínek. Účtovaná částka za jedno přidělené číslo je ve výši 195,- Kč bez DPH, přičemž dle doložené „Přílohy č. 1 – Provize“ je uvedena u položky přidělení čísla částka 150,- Kč. Řádná objednávka ani konkrétní telefonní čísla, jichž se faktura týká, nebyly doloženy.

U dalších telefonních čísel uvedených na fakturách pak nebyly vůbec doloženy žádné objednávky konkrétních služeb, resp. objednávka telefonního čísla, konkrétního tarifu a případný smluvní závazek, po jakou dobu mají být služby poskytovány. Správní orgán tedy dospěl k závěru, že navrhovatel neunesl důkazní břemeno a neprokázal, že fakturované služby odpůrce skutečně objednal, následně tyto služby dodavatel (navrhovatel) řádně dodal a vyfakturoval v souladu se smlouvou, resp. dohodnutou cenou služeb. Správní orgán s ohledem na ustanovení § 141 odst. 4 správního řádu může, pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, provést i důkazy jiné, nicméně nemůže v daném případě nahradit chybějící důkazy, které by měly prokázat existenci konkrétních smluvních závazků mezi navrhovatelem a odpůrcem, případně uskutečnění konkrétního plnění na základě takových smluvních závazků. Jedná se o vztah mezi podnikatelskými subjekty a správní orgán nemá v rámci jemu dostupných údajů či informací možnost pochybnosti o existenci smluvního závazku, resp. pohledávkách z něj plynoucích, v rámci své úřední činnosti objasnit. Bylo zejména věcí navrhovatele, aby vyvinul přiměřenou aktivitu a relevantní důkazy na podporu svých tvrzení doložil nebo alespoň označil. Nicméně navrhovatel na svoji povinnost zcela rezignoval, nereagoval ani na opakované výzvy správního orgánu, ač byl řádně poučen o případných důsledcích svého nekonání. Správnímu orgánu nezbyvá než uzavřít, že na základě doložených důkazů se nepodařilo prokázat, že by byl návrh navrhovatele na uhrazení dlužné částky v celkové výši 163 940,09 Kč s příslušenstvím bez vší pochybnosti oprávněný.

Pokud jde o částky k jednotlivým fakturám uvedeným ve výroku rozhodnutí, částky u jednotlivých daňových dokladů jsou poníženy, a to s ohledem na věcnou působnost Úřadu, kdy některé položky z faktur byly odečteny, řízení o těchto částkách bylo odloženo již pravomocným usnesením č.j. ČTÚ-16 740/2013-631/IV.vyř.-DoI ze dne 27.7.2017 z důvodu věcné nepříslušnosti Úřadu ve věci rozhodnout. Konkrétně se jedná o daňové doklady č.20090488 na celkovou částku 35 831,- Kč, z toho usnesením odloženo 1 569,62 Kč, v rozhodnutí uvedena částka 34 261,38 Kč; č. 20090484 na částku 11 831,- Kč, z toho usnesením odloženo 9 510,48 Kč, v rozhodnutí uvedena částka 2 320,50 Kč a č. 20090700 na částku 49 220,- Kč, usnesením odloženo 10 713,81 Kč, v rozhodnutí uvedena částka 38 506,19 Kč. U daňového dokladu č. 20090227 na celkovou částku 29 915,- Kč pak sám navrhovatel požadoval z této faktury úhradu pouze ve výši 19 915,- Kč. U daňového dokladu č. 20090932 na částku 24 194,- Kč sám navrhovatel v návrhu uvedl pouze částku 16 194,- Kč. Totéž platí pro doklad č. 20091157 na částku 10 980,- Kč, kdy je v návrhu uvedena pouze částka 100,- Kč. K částkám, které navrhovatel uvedl v návrhu nižší, než jsou doložené účetní doklady, správní orgán uvádí, že v souladu s ustanovením § 141 odst. 7 správního řádu je vázán návrhem navrhovatele a není oprávněn rozhodovat nad rámec uplatněného návrhu. S ohledem na tuto skutečnost správní orgán rozhodoval o částkách uvedených navrhovatelem v návrhu.

K požadovaným zákonným úrokům z prodlení je nutno konstatovat, že prodlení odpůrce se řídí § 369 z.č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, resp. § 517 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle

občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, a to s odkazem na ustanovení § 3028 odst. 3 z.č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění, které stanoví: *Není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy*, a dále s odkazem na nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku, veřejných rejstříků právnických a fyzických osob a evidence svěřenských fondů a evidence údajů o skutečných majitelích, kdy ustanovení § 19 odst. 1 stanoví, že výše úroku z prodlení, k němuž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení, se řídí nařízením vlády č. 142/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení. Ustanovení § 1 uvedeného nařízení v době rozhodné pro vznik tvrzené pohledávky znělo: *„Výše úroků z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů. V každém kalendářním pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka, je výše úroků z prodlení závislá na výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí.“*

Správní orgán v rámci doložených důkazů dospěl k závěru, že není nezbytné ve věci nařídít ústní jednání dle ustanovení § 49 odst. 1 správního řádu. Existenci pohledávky byl navrhovatel povinen řádně doložit a na podporu svých tvrzení předložit relevantní důkazy, případně označit důkazy, kterými by pohledávka mohla být prokázána. Navrhovatel kromě smlouvy vč. přílohy č. 1, daňových dokladů a všeobecných podmínek poskytování služeb elektronických komunikací prostřednictvím sítě ABIOTEL společnosti Libor Kiner, provozující síť Abiotel doložil teprve v rámci podaného rozkladu ze dne 30.1.2018 proti rozhodnutí Úřadu dvě písemné objednávky a jeden předávací protokol. Jiné důkazy na podporu svých tvrzení nedoložil ani neoznačil. Ústní jednání by žádným způsobem nepřispělo k potvrzení či vyvrácení uplatněného nároku, jednalo by se pouze o tvrzení účastníků řízení. Oba účastníci mohli a měli v průběhu vedeného řízení relevantní důkazy předložit či označit, ústní jednání k řádnému uplatnění jejich práv nebylo nezbytné ani účelné.

V souladu s ustanovením § 51 odst. 3 a ustanovením § 3 správního řádu neprováděl správní orgán další dokazování ve věci, zejména pak ohledně pravosti podpisů na předložených objednávkách, které odpůrce zpochybnil. Ověření pravosti podpisů by nemohlo žádným způsobem zvrátit rozhodnutí správního orgánu ve věci, a to s ohledem na výše uvedené odůvodnění. V neposlední řadě pak námitka odpůrce ohledně pravosti podpisů a objednávek se jeví jako poněkud překvapivá ve vztahu k jeho předchozím vyjádřením, kdy konstatoval, že v roce 2013 došlo ke změně vlastníka společnosti Mach3nest, s.r.o. a tedy i k personální obměně a podrobnosti k realizaci předložené smlouvy mu nejsou známy. Těžko tedy může být seznámen se skutečností, který pracovník byl oprávněn činit a činil objednávky v rámci uvedené smlouvy a zda jeho podpis je či není pravý.

O náhradě nákladů řízení rozhodl správní orgán podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích ve spojení s § 10 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), kdy odpůrce ve svém vyjádření ze dne 4.2.2019 uplatnil účelně vynaložené náklady za obranu svých práv v rámci vedeného řízení v celkové výši 9 438,- Kč, a to za právní zastoupení. Náklady odpůrce se sestávají z náhrady nákladů řízení za právní zastoupení za 6 úkonů právní služby (převzetí zastoupení, nahlížení do spisu a tři vyjádření ve věci – ze dne 29.8.2017, ze dne 2.10.2018 a 16.10.2018 a dále ze dne 4.2.2019) tj. celkem 6 000 Kč a dále náhrady hotových výdajů za šest úkonů právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 3 uvedené vyhlášky,

tj. ve výši 1 800 Kč. Právní zástupce odpůrce je plátcem DPH, požaduje tedy úhradu nákladů v celkové výši 7 800,- Kč + DPH ve výši 1 638,- Kč, celkem 9 438,- Kč.

Správní orgán posoudil podle ustanovení § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích ve spojení s § 10 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) vznesený nárok odpůrce na úhradu nákladů právního zastoupení následovně. S ohledem na skutečnost, že byl návrh navrhovatele v plném rozsahu zamítnut, resp. část návrhu byla usnesením č.j. ČTÚ-16 740/2013-631/IV.vyř.-DoL ze dne 27.7.2017 odložena z důvodu věcné nepřislušnosti Úřadu, byl odpůrce v hájení svých práv zcela úspěšný a náleží mu úhrada nákladů vynaložených na právní zastoupení v rámci vedeného správního řízení. K počtu uplatněných úkonů poskytnuté právní služby správní orgán posoudil nezbytnost a účelnost všech provedených úkonů a dospěl k závěru, že k účelnému bránění práva odpůrce bylo realizováno 5 úkonů právní služby, a to převzetí právního zastoupení, nahlížení do spisu dne 30.1.2019, vyjádření ze dne 29.8.2017, vyjádření ze dne 2.10.2018 a vyjádření ze dne 16.10.2018. Vyjádření odpůrce ze dne 4.2.2019 neobsahuje žádné nové skutečnosti, toto vyjádření toliko shrnuje předchozí vyjádření odpůrce a obsahuje aktualizovanou částku výše požadovaných nákladů řízení. Vyčíslení částky odpovídající náhradě nákladů za právní zastoupení odpůrce zaslal již ve svém vyjádření ze dne 16.10.2018. Správní orgán nadto rozhoduje o náhradě nákladů řízení z úřední povinnosti, kdy úkon nahlížení do spisu, který byl pro toto řízení ze strany odpůrce účelný, by do celkové částky požadovaných nákladů právního zastoupení odpůrce započítal i bez zaslání vyjádření. Jiné nové skutečnosti relevantní pro rozhodnutí ve věci v zaslání vyjádření ze dne 4.2.2019 uvedeny nebyly, resp. nebyly zde uplatněny žádné nové skutečnosti, které by nebyly správnímu orgánu v průběhu řízení známy. Jedná se o sdělení odpůrce, že některé faktury se vztahují k zcela jiné smlouvě, o jejíž existenci odpůrce ani neví. K vyjasnění této skutečnosti vyzval správní orgán navrhovatele již výzvou ze dne 15.8.2018, nejedná se tedy o žádnou novou skutečnost účelně vznesenou na obranu práva odpůrce.

S ohledem na výše uvedené správní orgán rozhodl, že odpůrci náleží úhrada nákladů potřebných k účelnému bránění práva v celkové výši 7 865,- Kč vč. DPH, a to za pět úkonů právní služby – převzetí právního zastoupení, nahlížení do spisu, vyjádření ze dne 29.8.2017, ze dne 2.10.2018 a ze dne 16.10.2018 a dále náhrada hotových výdajů za pět úkonů právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 3 uvedené vyhlášky, tj. je ve výši 1 500,- Kč. V řízení bylo doloženo, že právní zástupce odpůrce je plátcem DPH.

Navrhovatel též uplatnil ve svém návrhu úhradu nákladů správního řízení, a to úhradu nákladů za správní poplatek a právní zastoupení. Vzhledem ke skutečnosti, že v řízení nebyl úspěšný ani částečně, nebylo jeho návrhu v souladu s § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích vyhověno.

Na základě výše uvedeného jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Rozklad je možno učinit písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. přihrádka 02, 225 02 Praha 025, nebo ústně do protokolu. Písemné

vyhotovení rozkladu se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats nebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, kdy účastník disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Ing. Mgr. Jaromír Novák v. r.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

Otisk úředního razítka

Za správnost: Šárka Zítková, 13. 2. 2019

Vypraveno dne 13. 2. 2019